

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ АВІАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Навчально-науковий Гуманітарний інститут
Кафедра англійської філології і перекладу

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ
З САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ
З ОПАНУВАННЯ НАВЧАЛЬНОГО МАТЕРІАЛУ
з дисципліни «Вступ до перекладознавства»
за напрямом 6.020303 «Філологія»

Укладач:

канд. філол.н., доц. Сітко А.В.

Методичні рекомендації розглянуті та схвалені на засіданні кафедри англійської філології і перекладу

Протокол № ____ від «__» ____ 2021 р.

Завідувач кафедри ____ Сидоренко С.І.

Методичні рекомендації
з самостійної роботи студентів з опанування навчального матеріалу
з дисципліни «Вступ до перекладознавства»

Самостійна робота студента є основним видом засвоєння навчального матеріалу у вільний від аудиторних занять час. Зміст СРС над конкретною дисципліною визначається робочою навчальною програмою з цієї дисципліни, навчально-методичними матеріалами, завданнями та вказівками викладача.

У 4 семестрі студентом має бути виконане *домашнє завдання* (у формі реферату), у ході виконання якого студент повинен опрацювати основну та додаткову літературу. Конкретною метою домашнього завдання є детальний аналіз першоджерел, вивчення і тезове конспектування з зазначеннями всіх реквізитів книги, сторінок, на які йде посилання, розділів або частин для подальшого використання в наукових студентських роботах з проблем перекладу. До складу домашнього завдання входить переклад 1 тексту з англійської мови українською та 1 тексту з української мови англійською. **За наявності двох чи більше однакових перекладів або комп'ютерних перекладів, такі переклади зараховуватись не будуть.**

Домашнє завдання повинне розкривати тему, містити план і список використаної літератури (не менше 5 джерел) і мати обсяг 5-10 стор. (без титульної сторінки та змісту). Домашнє завдання має бути написане українською мовою. Студент самостійно обирає тему домашнього завдання (див. нижче). Номер теми роботи повинен відповідати номеру, під яким зазначено прізвище студента у списку групи.

Виклад тексту роботи повинен свідчити про відповідне опрацювання студентом рекомендованої з даної теми літератури – він повинен бути осмисленим, логічним, аргументованим, структурованим, містити приклади. Потрібно уникати повторів та речей, які не стосуються теми. Студент повинен володіти термінами, використаними в роботі, та вміти пояснити їх.

Вимоги до форматування тексту: гарнітура шрифту – Times New Roman; розмір шрифту – 14 кегль; міжрядковий інтервал – 1; поля: ліве 2,5 см, інші – 1,5 см; нумерація сторінок внизу по центру; при наборі тексту потрібно розрізняти символи дефісу та тире, українські (російські) («») та латинські (“”) лапки. Прохання уніфікувати використання напівжирного шрифту та курсиву при виділенні прикладів та інших фрагментів тексту і не зловживати підкресленням.

Структура роботи:

1 сторінка – титульна (стандартна для контрольних робіт)

2 сторінка – зміст

остання сторінка – список використаної літератури, оформлений за стандартами курсових робіт (<http://er.nau.edu.ua:8080/handle/NAU/11805>).

I. Теми для виконання домашнього завдання:

1. Александрійський переклад книг Старого Завіту давньогрецькою мовою у 3-2 ст. до н.е. (Септуагінта). Грецький переклад Старого Завіту Симмаха Евїоніта (2-3 ст.). Готська Біблія Вульфїли (4 ст.).

2. Латинський переклад Біблії Св. Ієроніма (Вульгата) (кінець 4-поч. 5 ст.). Диференціація Св. Ієронімом принципів перекладу Св. Письма та секулярної літератури.

3. Псалтир Веспасіана (8 ст.). Глоса як метод тлумачення оригіналу. Церковнослов'янські переклади Біблії Кирила і Мефодія (9 ст.), митрополита Олексія (14 ст.).

4. Перший переклад Біблії англійською мовою Джона Уїкліфа (14 ст.). Німецький переклад Біблії Мартіна Лютера (16 ст.) – народна книга. Вплив перекладу Лютера на формування німецької літературної мови.

5. Англійський переклад Біблії Уільяма Тіндейла (16 ст.) та його вплив на англійську традицію біблійного перекладу. Велика Біблія Генріха VIII (16 ст.) – перша авторизована Біблія англійською мовою.

6. Женевська Біблія 1560 р. Єпископська Біблія 1568 р. Авторизований переклад Біблії короля Якова (1611).

7. Церковнослов'янська "Єлізаветинська" Біблія (1751). Синодальний російський переклад 19 ст. Перший переклад Святого Письма українською мовою Пилипа Морачевського (19 ст.). Повна україномовна Біблія П. Куліша, І. Нечуй-Левицького та І. Пулюя (кінець 19-поч. 20 ст.).

8. Перекладацька діяльність короля Альфреда (9 ст.). Переклади духовної літератури абата Ельфріка (кінець 10-поч. 11 ст.). Ельфрік про відповідальність перекладача Святого Письма. Переклад латинської граматики Ельфріка – перша латинська граматика рідною мовою у середньовічній Європі.

9. Прагнення до правдивого відтворення змісту та стилю оригіналу. Олександр Тайтлер та його "Есе про принципи перекладу" (1791). Образ перекладача як рівноправного партнера автора оригіналу. Високі вимоги до письменницької майстерності перекладача. Едвард Фіцджеральд (1809-1883) та його переклад "Рубайят" Омара Хайяма. Ультра-буквалізм Роберта Браунінга (1812-1889). Дискусія між Метью Арнольдом (1822-1888) та Френсісом Ньюменом (1805-1897) щодо перекладів Гомера англійською. Данте Гебріел Росетті (1828-1882) про переклад поезії та "самозречення" перекладача.

10. Роджер Бекон (1214-1294) про мистецтво перекладу. Переклади латинських наукових трактатів Джона Тревізі (1326-1412). "Діалог лорда і вченого про переклад" із перекладу "Поліхронікону". Переклади Джефрі Чосера (1343-1400).

11. Переклади класичних праць при королі Карлі V Мудрому (1337-1380). Наукові переклади Нікола Орезмського та його нотатки про перекладацьку роботу. Поява нових термінів для позначення процесу перекладу.

12. Перекладацька діяльність у середньовічній Італії. Переклади з арабської Костянтина Африканського (1020-1087). Переклад в юридичній практиці. Усвідомлення теоретичних проблем, пов'язаних з перекладом. Данте Аліґ'єрі (1265-1321) про неможливість поетичного перекладу.

13. Іспанія. Заснування толедської школи перекладачів у 12 ст. Переклади античних праць з арабської мови латиною. Діяльність Герарда Кремонського (1114-1187).

14. Перекладацька діяльність у Західній Європі в епоху Відродження. Зростання перекладацької діяльності в епоху Відродження. Підвищення уваги до достовірного відтворення праць античності. Вплив розвитку національних мов на перекладацьку діяльність.

15. Італія. Венеція як центр друкарства і перекладацької діяльності. Переклади праць античності з грецької і латинської мов на флорентійський говір тосканського діалекту. Переклади праць античних авторів з метою поширення наукових знань. Перші переклади Архімеда та Евкліда італійською, виконані Нікколо Тартальєю (1499-1557).

16. Переклад трактату з сільського господарства Палладія, виконаний Пьетро Маріно да Фоліньо. Повний переклад творів Платона латинською мовою, виконаний Марсіліо Фічіно (1433-1499). Придворні переклади античної літератури. Правила для "доброго перекладача" Леонардо Бруні (1370/74-1444).

17. Вплив рішень Тридентського собору (1545-1563) на друкарство і переклад наукових праць. Переклад записок іспанських і португальських мандрівників як новий жанр перекладної літератури (Джованні Баттіста Рамузіо). Переклади для театру венеціанця Лодовіко Дольче (1508-1568).

18. Змагання у "художності" перекладу за рахунок достовірності відтворення оригіналу, характерної для раннього Відродження. Переклади "Енеїди" та "Дафніса і Хлої" Аннібала Каро (1507-1566). Переклад "Анналів" Тацита флорентійським вченим Бернардо Даванцатті (1529-1606).

19. Переклади Плутарха, Гомера, Цицерона французькою у 16 ст. Французькі переклади з сучасних європейських мов. Перекладацька діяльність Жака Амю (1513-1593).

Вплив його перекладів "Порівняльних життєписів" Плутарха та "Дафніса і Хлої" на розвиток французької мови.

20. Переклади "Плеяди" як поєднання буквалізму та інновацій. Жоашен дю Белле (1522-1560) та його памфлет "Захист та прославлення французької мови". Критика поетичного перекладу. "Досліди" Мішеля Монтеня (1533-1592) про ієрархію мов і переклад.

21. Німеччина. Переклади т. зв. "Віденської школи" (14-15 ст.). Орієнтація на текст-джерело та на читача як два основні підходи до перекладу. Буквалізм перекладів з латині Нікласа фон Віле (1410-1478) та його вплив на перекладачів. Змістові (інтерпретаційні) переклади Генріха Штейнхевеля (1412-1482). Переклади комедій Плавта, виконані Альбрехтом фон Ейбом (1420-1475). Культурологічна адаптація оригіналу та наближення його мови до народної. "Послання про переклад" (1530) Мартіна Лютера.

22. Англія. Зліт перекладацької діяльності на початку правління Єлизавети I. Переклади давньогрецької літератури. Дискусії щодо адекватності рідної мови у якості цільової мови перекладу з класичних мов. Погляд на перекладацьку діяльність як засіб зміцнення англійської національної мови і культури.

23. Переклади з сучасних європейських мов. Жінки-перекладачі: Мері Бассет, Анна Кук, королева Єлизавета, Мері Сідні, Маргарет Тайлер. Сер Томас Еліот (1490-1546), перекладач класичної літератури, автор латинсько-англійського словника (1538).

24. Лексикографічна діяльність Джона Флоріо (1553-1625). Переклади Гомера Джорджем Чепменом (1559/60-1634). Його погляди на переклад поетичних творів.

25. Перекладацька діяльність в епоху класицизму і Просвітництва (17-18 ст.). Поетичні переклади Джона Денхема (1615-1669). Його "новий шлях" перекладу поезії.

26. Лібералізм поетичних перекладів Абрахама Каулі (1618-1667). Кетрін Філіпс (1632-1664) та її думки про переклад з приводу перекладу "Смерті Помпея" П'єра Корнеля.

27. Переклади класичної поезії Джона Драйдена (1631-1700). Погляди Драйдена на особистість перекладача та принципи перекладу. Три види перекладу за Драйденом. Його рекомендації перекладачам. Переклади Гомера, виконані Олександром Поупом (1688-1744). Семюель Джонсон (1709-1784) про переклад.

28. Франція. *Les belles infideles* як реакція на "неперекладність" поезії. Семантична, стилістична та жанрова адаптація класичних текстів згідно зі смаками сучасної читацької аудиторії. Трактат "Про переклад" (1661) П'єра-Даніеля Юе. Переклад античних авторів подружжям Дасьє. Дискусія про принципи французького перекладу поем Гомера. Зменшення популярності перекладів з класичних мов у 18 ст. та зростання інтересу до західноєвропейських культур того часу.

29. Німеччина. Мартін Опіц (1597-1639) про подвійну мету перекладу. Раціональні погляди на проблему перекладності. Різні думки Йоганна Крістофа Готшеда (1700-1766) та Йоганна Якоба Брейтінгера (1701-1776) щодо припустимості внесення змін до оригіналу у процесі перекладу.

30. Перекладацька діяльність в Європі у другій половині 18-го ст. та в 19 ст. Вплив духу епохи Романтизму на принципи перекладу. Німеччина. Бачення німецькими романтиками перекладу як шляху, що з'єднує національну культуру в її західноєвропейському контексті зі світом. Концепція пріоритетності "духу" оригіналу Фрідріха Готліба Клопштока (1724-1803) та Йоганна Готфріда Хердера (1744-1803). Думки Йоганна Вольфганга Гете (1749-1832) про переклад. Принципи перекладу Вільгельма Шлегеля (1767-1845): об'єднання "об'єктивних" та "суб'єктивних" аспектів перекладу.

II. Текст для перекладу з англійської мови українською.

DIVORCE SHOULD BE SEPARATE FROM MONEY BATTLES, SAYS TOP JUDGE

Sir James Munby calls for streamlined online divorce procedures to stop family courts from being clogged up by arguments about assets

Munby said judges' time in a divorce is largely taken up with financial arguments between ex-partners.

The process of obtaining a divorce should be completely separated from a couple's disputes over money, according to the most senior family judge in England and Wales. Referring to the government's "lamentable history of procrastination" in reforming divorce laws, Sir James Munby called for the streamlining of new online divorce procedures.

The proposal is aimed at reducing administrative pressure within the family courts by unlinking "the largely administrative and bureaucratic" divorce work from the more complex legal battles about who takes which assets from a marriage.

Most of the judges' time is taken up with the subsidiary issues of what is known as ancillary relief rather than the divorce itself, Munby said in his latest published commentary on the state of the family courts. Last week, for example, the former wife of an oil and gas trader was awarded £453m in one of the largest divorce settlements ever agreed by a UK court following a lengthy legal battle.

"Has the time not come to bring about a complete de-linking – separation – of divorce and 'money'," Munby asked, "so that they are started and pursued by completely separate processes, albeit, of course, that the timeline for ancillary relief is determined by the progress of the divorce? My view, which I have been propounding for some time, is an unequivocal and emphatic yes!"

Many lawyers working in the family courts have been pressing the government for changes to divorce laws they consider outdated. There is growing pressure for the introduction of no-fault divorces: several private members' bills have been presented to parliament, though none has made much progress.

"Reform of the substantive divorce law – for example by the introduction of 'no-fault' divorce – requires primary legislation," observed Munby, who is president of the high court's family division and has been forthright in his criticism of government shortcomings.

Highlighting contradictions in recent ministerial announcements, Munby added: "The lamentable history of procrastination suggests it would be unwise to assume speedy progress. Obviously, it would be better if divorce law reform is now seriously on the agenda, to delay full implementation of online divorce until we know what shape the reformed law might take.

"But we cannot allow the pressing imperatives of procedural and digital reform to be delayed in anticipation of such an uncertain future. Absent clear decisions from government in the reasonably near future, we have to proceed with reform on the basis of the existing statutory regime."

The development of online divorce, whereby couples will be able to sort out the dissolution of their marriage or civil partnership remotely, "must be more than a simple electronic version of the existing processes", Munby said.

What is required, he said, was a system under which there is "formally, legally and procedurally" a complete separation of divorce and money – with money claims dealt with "in accordance with a single set of rules providing, so far as possible, for a common form of application, a common set of forms, a common process and common procedure."

III. Текст для перекладу з української мови англійською.

В ГОСТЯХ ДОБРЕ, А ВДОМА КРАЩЕ

Присвячується Є.П. Гуцалу

Якби знав, де впадеш, то й соломки б підстелив. Але ніколи не вгадаєш, де знайдеш, а де загубиш. І чорт мене смикав тоді за язик. За той самий, що ворог наш. Та розповім усе послідовно. Від «а» до «я», від «альфи» до «омеги». Прибула моя половина з роботи й наказує: – Хутчій руки мий і до столу сідай. – Куди в таку спеку поспішати? – дивуюся. – Нас у гості запросили. До солідних людей... Перекусимо і підемо. – На полювання їхати – собак годувати, – сміюся. Дружина глянула та мене й каже: – Ти хоч там, у гостях, нічого не ляпни. До чужого монастиря зі своїм законом не пхайся. І взагалі, тримай язик за зубами. Бо слово – не горобець, а мовчання – золото.

Недаремно ми з нею десять років разом прожили. Вона тепер теж багато приказок знає. Тільки перекручує їх часто. Словом, прийшли ми до тих солідних людей. А там і яблуку ніде впасти. Господиня на кухні як білка в колесі. А гості мов сичі сидять. Кожного новоприбулого з голови до п'ят оглядають – по одязі стрічають. Господар нас запрошує, квартиру показує. – Не чепурна хата убранням, – кажу йому, – а щедра частуванням. Він посміхнувся, наче кисллицю з'їв, а дружина мене за лікоть як смикне. Я аж язика прикусив. І в прямому, і в переносному розумінні. Посадили нас у куточку. «Нічого, – думаю, – не місце людину красить».

– Може, магнітофона послухаємо? – питає хтось.

– Соловей піснями не ситий, – знову не втримавсь я. Господар рака спік і на кухню побіг. А інші, чую, шепочуться: «Здається, кам'яний гість прийшов». Це вже занадто. Той, як відомо, мовчазним був. А я навпаки – тільки підставляй мішки на гречану вовну. Прибігла з кухні господиня.

– Ой, гостеньки, ще трохи зачекайте. Іван Іванович має завітати. Десь затримується.– Семеро одного не ждуть, – кажу. – Голод не тітка. Мені не встигли відповісти. У вітальні задзеленчало. Іван Іванович прийшов. Тільки-но він роздягнувся, ми всі наче за командою до столу присунулись. Перед головним гостем найбільшу тарілку поставили. Глянув на неї Іван Іванович і засміявся: – А чого мені найбільша? – Великому взові – велика й дорога, – вирішив і я зробити комплімент.

Він подивився на мене і повчально сказав: – Багато їсти шкідливо. – Щира правда, – кажу. – Волга впадає в Каспійське море.

Почали ми їсти – заворушилися. До себе страви потягли. Наче лебідь, рак і щука. Наїлися трохи – загомоніли. Кожен кулик своє болото хвалить. Я теж. Чого б не похвалити? Язик без кісток. А господиня все страви підкладає. Та ще й бідкається: – Ой, гостеньки дорогії, щось ви мало їсте. – Не кажіть гоп, – заспокоїв я її. – Апетит з їдою прибуває. Курчат восени лічать. Потім гості розділилися. Одні почали коктейлі готувати, інші танці затіяли – сучасні: хто в ліс, хто по дрова. Ми з моїм сусідом по столу – свій свояка вгадає здалека – до холодцю допалися. Він потім почав розповідати, що на городі бузина, а я «шерше ля фам» зайнявся. Бо ще є порох у порохівницях. Гарні жіночки – моя ахіллесова п'ята.

Як виявилось, в тому тихому болоті чудові чортиці водилися. Точніше, дві – чорнява і білява. Й обидві мені підморгували. Я хоча вже трохи й підтоптаний, та на безриб'ї і рак риба. «Куй, – думаю, – залізо, поки гаряче». Особливо білявка в око впала. Провів розвідку танцем і довідався, що живе вона в далекому мікрорайоні, десь у чорта на рогах. «Ні, – думаю, – тут шкурка вичинки не варта. Доки сонце зійде, роса очі виїсть». Переключився на чорнявку. Та даремно за двома зайцями ганялись мудрі люди не радять. Той час, поки дружина на кухні допомагала, використати не зміг. І тільки-но вивів свою чорнявку на балкон, про астрономію мову завів, моя половина вже тутечки. А коли сіно косять, дощу не просять. Мусив відступити на задалегідь підготовлені позиції, тобто за стіл.

Що-що, а поїсти я люблю. Це моя друга ахіллесова п'ята... Сиджу, душа підкріплення бажає, а на столі катма. Довелося з іменної тарілки Івана Івановича у свою меншеньку дещо перекласти. Гадав, допоможу йому, а він ще й образився. Тут моя дружина знову з флангу зайшла. Додому мене потягла. Отак вечір і минув. Безрезультатно, можна сказати. Щоправда, провели нас гарно. Господар аж на сходи за нами вийшов. – Скатеркою дорога, – сказав. Але добре те, що добре закінчується. Якби знав, де впадеш ...

Так от. Нещодавно звільнили нашого начальника. Нового призначили. Того самого Івана Івановича. Я одразу все пригадав. І як над ним та його тарілкою кепкував, і як на балконі його чорняву дружину спокушав. І він, мабуть, мене не забув. Довго мені руку тис, повторював: – З цим чоловіком ми вже знайомі. Навіть добре знайомі. А буде нагода – обов'язково те знайомство пригадаємо. Ось тобі, бабцю, і Юрія.

Рекомендована література:

1. Максимов С.Є. Навчання усного двостороннього перекладу як діяльності в умовах утрудненої багатомовної комунікації // Вісник ХНУ імені В. Н. Каразіна. – 2007. – № 772. – С. 20-23.
2. Максимов С. Є. Усний двосторонній переклад (англійська та українська мови): навчальний посіб. – К.: Ленвіт, 2007. – С. 107-113.
3. Миньяр-Белоручев Р. К. Как стать переводчиком? – М.: Готика, 1999. – 176 с.
4. Миньяр-Белоручев Р.К. Записи в последовательном переводе. – М.: ООО «Издательский дом "Перспект-АП"», 2005. – 176 с.
5. Ланчиков В., Чужакин А. Мир перевода: трудности перевода в примерах. – М.: Р. Валент, 2001. – 60 с.
6. Ребрій О. В. Перекладацький скоропис: посібник для навчання усного послідовного перекладу з англ. мови. – Вінниця: Поділля, 2002. – 112 с.
7. Семенец О.Е., Панасьев А.Н. История перевода. – К.: Изд-во при Киевском гос. ун-те, 1989. – 293 с.
8. Семенец О.Е., Панасьев А.Н. История перевода (Средневековая Азия. Восточная Европа XV–XVIII вв.). – К.: Лыбидь, 1991. – 368 с.
9. Routledge Encyclopedia of Translation Studies. Ed. by Mona Baker. – London, New York: Routledge, 2001. – 654 p.
10. Москаленко М. Нариси з історії українського перекладу. – Всесвіт. – 2006. – № 1-2, 3-4, 5-6, 7-8.
11. Нелюбин Л.Л., Хухуни Г.Т. Наука о переводе (история и теория с древнейших времен до наших дней). – М.: Флинта: МПСИ, 2008. – 416 с.
12. Translation: Theory and Practice: A Historical Reader. Ed. by Daniel Weissbort, Astradur Eysteinnsson. – Oxford University Press, 2006. – 672 p.

Питання для самоконтролю

Шановні студенти, перевірте себе. Якщо Ви знаєте відповіді на ці запитання, Ви готові до написання модульної контрольної роботи зі «Вступу до перекладознавства».

1. Переклад — одна з важливих форм міжкультурних взаємин.
2. Перекладознавство як наукова дисципліна. Напрямки перекладознавства
3. Значення перекладу для розвитку світової культури.
4. Мета та завдання перекладознавства.
5. Історичні аспекти перекладознавства. Переклад у стародавньому світі.
6. Переклад у середні віки.
7. Переклад у добу Відродження.
8. Переклад у добу класицизму, романтизму та постромантизму.
9. Історія вітчизняного перекладу. Переклад у добу Київської Русі.
10. Переклад в Росії.
11. Переклад на Україні у XIX столітті.
12. Переклад на Україні у XX столітті.
13. Основні принципи типології перекладу.
14. Типологія перекладу за співвідношенням типів мови перекладу і мови оригіналу.
15. Типологія перекладу за характером суб'єкта перекладацької діяльності і його відношенням до автора тексту, що перекладається.
16. Типологія перекладу за типом перекладацької сегментації і способом переробки перекладацького матеріалу.
17. Типологія перекладу за формою презентації тексту перекладу і тексту оригіналу.
18. Типологія перекладу за характером відповідності тексту перекладу тексту оригіналу.
19. Типологія перекладу за жанрово - стилістичними особливостями і жанровою приналежністю перекладного матеріалу.
20. Типологія перекладу за повнотою і типом передачі смислового змісту оригіналу.

21. Типологія перекладу за основними функціями.
22. Типологія перекладу за первинністю тексту-оригіналу.
23. Типологія перекладу за типом адекватності.
24. Основні форми, види, жанри перекладу.
25. Поняття функціонального стилю.
26. Різновиди перекладу в залежності від жанру перекладеного тексту.
27. Спільні та відмінні риси усного та письмового перекладу.
28. Послідовний переклад.
29. Абзацно-фразовий переклад (АФП).
30. Неофіційний двосторонній переклад без запису.
31. Офіційний двосторонній переклад без запису.
32. Двосторонній переклад (під запис).
33. Переклад монологічного мовлення під запис.
34. Переклад з аркушу.
35. Кіно- та відео переклад.
36. Реферативний переклад.
37. Переклад слайдів.
38. Синхронний переклад
39. Лексичні трансформації при перекладі. Види лексичних трансформацій.
40. Причини, які зумовлюють виникнення лексичних трансформацій?
41. Класифікація лексичних та лексико-семантичних трансформацій, подані у роботах В.Н. Комісарова та Я.І. Рецкера.
42. Граматичні трансформації при перекладі та причини їх виникнення. Граматичні та лексико-граматичні трансформації, які подані у роботах В. Комісарова та М. Латішева).
43. Види граматичних трансформацій.
44. Письмовий переклад. Специфіка письмових жанрів
45. Науково-технічний переклад та його види.
46. Класифікація термінів.
47. Переклад термінів.
48. Переклад видів технічної літератури.
49. Вимоги, які висувуються до науково-технічного перекладу.
50. Вимоги до технічного перекладача.
51. Переклад англомовної юридичної літератури
52. Сучасна англомовна юридична терміносистема та її специфіка.
53. Переклад юридичної термінології.
54. Сучасна англомовна економічна терміносистема та її специфіка.
55. Переклад економічної термінології.
56. Сучасна англомовна медична терміносистема та її специфіка.
57. Переклад медичної термінології.
58. Переклад англомовної військової літератури.
59. Переклад слів-реалій.
60. Переклад «Фальшивих друзів перекладача».
61. Переклад власних назв.
62. Переклад іншомовних слів.
63. Переклад абревіатур.
64. Переклад фразеологічних одиниць.
65. Метод, прийом, тактика та технологія перекладу.
66. Категорії перекладу.
67. Стратегія перекладу. Вибір стратегії перекладу тексту
68. Класифікації перекладацьких стратегій